

РОЗНОУКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 73 (323) ◆ Віторок, 21 квітня 1992 року ◆

Ціна 2 крб.

Голова Верховної Ради України. плющ:

«Україна хоче стабільності в Росії не менше, ніж цього хочуть США»
«Восени в Дніпропетровщині буде такий же достаток, як ото на Сорочинському ярмарку»
«Від нас ченають одного — політичної й економічної стабільності»
«Снажу відверто, я поділяю Заяву Руху щодо входу України з СНД. Але я проти конфронтації з керівництвом Росії, з її народом»
«Конституція не повинна робитися під вождів чи лідерів, як було раніше»
«Коли в Росії будуть створені власні Збройні Сили, ми домовимося, на яких засадах контролюватимемо ядерні арсенали»

(3 прее-конференції, завіт про яку друкується на 3-й стор.)

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

В ОДЕСІ завершилися триденні переговори делегації українських прикордонників на чолі з головою державного комітету у справах охорони державного кордону України — юнаком Прикордонними військами України генерал-полковником Валерієм Губенком з румунською делегацією очолюваною командуючим Прикордонними військами Республіки Румунія генерал-майором Думітру Луца. Сторони домовилися утворити експертні комісії по розробці проекту договору «Про режим українсько-румунського державного кордону, співробітництво і взаємодопомогу у прикордонних питаннях».

ВІЗИТ ПРЕЗИДЕНТА НА ЧЕРКАЩИНУ

Учора Президент України Л. Кравчук побував у Черкаській області. Візит розпочався відвідуванням зони-пограничної частини. Президент детально ознайомився з життям і працею офіцерів

і солдат. Зокрема, цікавився житловими умовами військових, їх харчуванням, відпочинком, медичним обслуговуванням.

Звичайно, головна частина відвідин Л. Кравчуком війсьмової частини була присвячена стану бойової підготовки і техніки.

Далі маршрут Президента проліг через поділля Леніна та радості «Мили» Золотоніського району.

ЗАСІДАНИН ПРЕЗИДІЙ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Відбулося засідання Президії Верховної Ради України, яке розглянуло орієнтовний графік пленарної роботи парламенту. Передбачено, вкотре, на чергових засіданнях розглянути питання про державний бюджет України на 1992 рік та про виконання бюджету за попередні два роки. Навмислено вивести на обговорення проєкт закону про розмежування повноважень між Україною та Республікою Крим, проєкт концепції судово-правової реформи в Україні і закону про конституційний суд. Запропоновано також розглянути дані законодавчі акти з питань економічної реформи. Зокрема, члени Президії передбачено обговорити питання про розмежування функцій управління фондами державного майна України в процесі приватизації і роздержавлення.

Серед інших запропонованих документів — закон про охорону здоров'я населення, про внесення змін до цивільно-процесуального кодексу України, про інформацію.

В роботі сесії можливе перерва на роботу в постійних комісії.

Головував на засіданні Голова Верховної Ради І. С. Плющ.

ПОВІДОМЛЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

У зв'язку з прийняттям урядом постанови про внесення змін до систем регулювання цін і тарифів Кабінет міністрів повідомляв, що це повільно набуде мініміст до дати прийняття Верховною Радою України рішення про відміну цін.

ЕЛЬЦИН — ТАК, ЕЛЬЦИН — НІ

Минулої надалі активісти руху «Живе місто» та інших організацій, які захищали «білий діалог» у серпні 1991 року, прийшли на Майдану площу з транспарантами «Ельцин, Гайдар, реформи! Так!» і «Ельцин, Гайдар, реформи! Ні!».

На цьому, обійшлася без сутичок.

ДРУЖИНА СВИДЧИТЬ: НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК

На сесії Верховної Ради Вірменії член комісії з розслідування обставин трагічної загибелі Голови Верховної Ради Маріана Карабасова Республіки Артур Мірчанен депутат Шагінін заявив, що ніколи не рано говорити про результати судово-медичної експертизи. За його словами, вони будуть відомі тільки через три тижні. Однак він тепер може зробити дані висновки. Як свідчать дружина Мірчанена, смерть її чоловіка настала в результаті необережного поводження з вогнестійкою зброєю або через її несправність.

У наступному випуску

Закон України ПРО ВІЙСЬКА ВНУТРІШНЬОЇ І КОНВОЙНОЇ ОХОРОНИ

З ВИСТУПІВ НА VI З'їзді НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ РОСІЇ:

— По якому нордону ми об'єдналися білям як 300 років тому з Богданом Хмельницьким? Тепер давайте не з'являймо ж і роз'їдемося.

— Наші гадинки іде пошліше, ніж годилим історії. Час Совету минул. Невже чого значить талас про Крим — він у складі України?

3 ДІЙСЕНА робота створення сприятливих передумов для змирення режиму припинення вогню і реальні можливості роз'яснення сторін, утворення конфліктів. Тимчасовий підсумок зустрічі міністрів закордонних справ Молдови — Н. Шу, Росії — А. Козирєв, Румунії — А. Нестеа в Україні — А. Зленко щодо мирного врегулювання конфлікту в ліберійських районах Молдови, що завершилися у Кишиневі.

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ІВАНА ПЛЮЩА 17 КВІТНЯ 1992 РОКУ

Україні було передано питання про проведення відвідати Радою з офіційним візитом. Того ж дня австралійські парламентарії мали зустріч з міністром закордонних справ України А. Зленком, представниками Київської міської Ради народних депутатів. Гості також мали знайомство з Києвом.

Олексій ЄВСІК

нарікати, працювати!»

...у Івановича Залудяка «пішли» з Кременіуцького міського партії, а йому хрест. Були й такі (і навіть демонстративно не помічати, перелік місяців: по тому він став народним історією кількох авторитетних кан-

Президента України в Полтавській

зменшення площ вирощування овочів. Лише за минулий рік поголів'я великої рогатої худоби зменшилося на 33 тисячі голів. Звідки ж чекати молока і м'яса? Якщо зупинимо цей процес, під оцінку, можливо, дещо й стабілізується життя на селі за рахунок неухильного впровадження земельної реформи. Землю всім, хто бажає — ось девіз сьогоднішньої політики на селі. Тут і розширення фермерських господарств, і підтримка колективних, і турбота про дахників, садівників, городників.

Крім того, сподіваємось на розуміння і допомогу промисловців. Маємо намір за прикладом винничан створити обласний стабілізаційний фонд. А далі хотілося б ба-

чтні селянина володарем виробленої продукції: щоб він і переробляв її, і реалізовував — ось тоді і можна буде говорити про якийсь економічний добробут.

— Ви два роки очолювали Комісію Верховної Ради України з питань екології та раціонального природокористування. Чи можна сподіватися, що у нашій області природа захищатиметься не по залишковому принципу?

— На жаль, і заходи по охорону природи, прийняті Верховною Радою, не змогли перебороти негативну тенденцію по залишковий принцип. А це загроза екологічної кризи, яка набагато тяжча від економічної. Тому питання охорони природи в області будуть пріоритетними.

— У Кременіуці вас називали «хрещеним батьком місцевого футбольного клубу вищої ліги «Креміль». Говорили, що ви не пропустили жодного матчу. Не змінили своїх уподобань?

— Ні. Але підтримувати му також і полтавську «Ворсклу». Крім того, в обласній адміністрації маємо намір створити відділ, який би дова і про духовне відродження нації, і про культуру, науку і спорт. Сприяємо також злагоди різних релігійних конфесій.

— Спасибі.

— Успіхів, творчого зростання колективу шанованої мною газети.

Вів розмову Григорій ГРІНЬ.
Полтавська область.
Фото Михайла ПЕРШИНА.

Прес-служба прикордонних військ України повідомляє

Постановою Кабінету Міністрів України генерал-майора БАННИХ Віктора Івановича призначено першим заступником Голови Державного комітету у справах охорони державного кордону України — начальником штабу Прикордонних військ України.

Генерал-майор В. Банних народився 28 червня 1949 року, закінчив вище прикордонне училище та військову академію. Юрист-правознавець. Служив на командних посадах у Східному, Забайкальському, Західному прикордонних округах. Протягом останнього часу виконував обов'язки заступника командуючого Прикордонними військами України. Одружений, має двох дітей.

Кабінет Міністрів України прийняв постанову про зміну кольорів покрива стовпів прикордонних знаків, що визначають державний кордон України. Відтепер вони відповідатимуть кольорам Державного прапора України.

Пофарбування стовпів прикордонних знаків буде виконано після узгодження пи-

тань з відповідними органами суміжних держав.

На кордоні України з Республікою Молдова істотних змін не відбулося. Прикордонниками спільно з підрозділами Національної гвардії та органами внутрішніх справ проводяться заходи, передбачені Положенням про зону особливого режиму в районі державного кордону з Республікою Молдова.

З початку квітня перевірено і пропущено через державний кордон більше 150 тисяч чоловік, близько 60 тисяч транспортних засобів. Затримано і повернуто в Молдову більше, як 250 громадян іноземних держав, які намагалися в'їхати в Україну без візових документів.

Не пропущені в Молдову автобуси з туристичними групами з Феодосії, Кременчука, Горлівки, Донецька та Херсона. У зв'язку з цим Державний комітет у справах охорони державного кордону ще раз нагадує, що Указом Президента України групові поїздки через територію України у Республіку Молдова тимчасово заборонені.

Не так давно телекомпанія «Останкіно» назвала пограбування століття ціннісний злочин на хімічному об'єкті «Азот» у місті Руста (Грузія), де група озброєних автоматами людей зупинила виробництво, загнала працівників нічної зміни в кутки і, тримаючи їх під прицілом, винесла з підприємства платинові решітки загальною вагою півтонни і вартістю (за підрахунками спеці-

ПОГРАБУВАННЯ СТОЛІТТЯ, або КРОЛИКИ — ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ ХУТРО

лістів) чверть мільярда карбованців.

Журналісти чомусь не згадали аналогічний випадок на подібному підприємстві «Азот» у Дніпропетровській області в 70-х роках. Платинові

Прецедент СЛУЖБА БЕЗПЕКИ: «ТАК» І «НІ» НЕ ГОВОРИТИ...

Майже дві години драгували журналістів своєю незворушністю керівники Служби безпеки України. Прес-конференція, присвячена піврічному існуванню служби, лише зовні демонструвала добру волю керівництва — розповісти про себе. Де-факто було щось інше...

Спочатку журналістам роздали анурадно зроблений альбом ксерокопій. Їхні ж публікації про СБУ. При уважному вивченні альбому простежувалася закономірність: «погані» матеріали там не було. Натяк? Так писати? Все це могло сприйнятися як безчестний акт чарцисизму, і не проїти звичка керівників спецслужби говорити так, щоб нічого не сказати.

Бог з ними, наука розвідницької діяльності — скажи б прямо, чи будуть підслуховувати, стежити (Микола Вересень, Ві-Ві-Сі). Нам у відповідь прочитали лекцію на тему: чим відрізняється КГБ від СБУ. По-перше, правова база, «яка і не синяла КГБ» (і відсутність закону про спецслужби — вт.). По-друге, підпорядкування Президенту і підконтрольність Верховній Раді (це такі пр... По-третє, відсутність домовинки і логічної інформації (і відсутність гарантії, що така інформація не буде збиратися за звичкою, яка — ніхто не буде сперечатися — друга натура). До речі, про натуру. Кореспондент «Лос-Анжелес Таймс» і звів, як з якогось на зустріч, сім у таксі

і у машині, ноли водій почув адресу, чомусь несподівано заглух двигун, імідаж. По-четверте, нам повідомили, що СБУ керуватиметься постулатом: поки не отримає інформації про ворожу діяльність проти України — вважатиме, що ворогів у нас немає. Етична і розвідна — речі дещо відмінні. Якщо не послугуємоваємось цим — знову дізнаємось про державний переворот останніми...

І, наостаток, керівники СБУ повідомили: на відміну від КГБ, який захищав держструктуру, СБУ забезпечуватиме суверенітет особи, а також... органів управління і влади. «Коня к трепетую лань...»?

На запитання вашого кореспондента, чи є цілісна концепція безпеки України, керівники СБУ запевнили: незабаром буде. Уже розроблено кілька варіантів, кращий з яких, мабуть, приймуть депутати.

Але не отримаємо ніякої відповіді на кардинальне питання: як забезпечується безпека, поки не буде чітко сказано, у чому вона полягає. І будемо імітувати бурхливу діяльність, хай у чомусь потрібну, але викрай неефективну. І писати звіти, рапорти про виконання плану.

А такі прес-конференції поки що не для журналістів. Користі від них більше керівникам СБУ. Дивись, і про Бойна щось новеньке почують...
Костянтин ПАРИЩУРА.

Тільки чорний ринок

На сторожі курсів валют стане ЗМОП

Ні для кого не секрет, що ринкова ціна вільно конвертованих валют формується не на київському ринку «Платеж» і тим більше не в кабінетах Національного банку...

Одне з місць, де вона встановлюється, — це те, де збираються зустрічі чумизматів, коле... дері предметів культу та нагород. У Києві ці зустрічі проходять щосуботи та неділі в парках Даринці та Нивок. Приїжджають сюди колекціонери з Москви, Риги, Мінська, інших столиць колишнього СРСР. Привозять, звичайно, на продаж і валюту. В залежності від попиту встановлюється і курс.

Цього тижня, незважаючи на те, що в усіх регіонах СНД курси валют дещо познизалися, на київських біржах (так колекціонери називають місця зустрічей) вони залишилися на минулотижневому рівні: ціна купівлі долара США — 130—132 рублів, продаж — 135—137. Головною причиною цього стало те, що київське нумізматичне керівництво вирішило заборонити на зібраннях будь-які операції, пов'язані з

валютою, і запросило для контролю наряд ЗМОПу. Коли після перших спроб порушити це правило кільком валютникам скрутили руки, пропозиція ВКБ м'ягко зникла, натомість попит на неї таким же чиним зріс. Ціни на долар піднялися на 5—7 рублів.

Щодо інших валют, то лише німецька марка зберігає деяку перевагу над ринковою ціною, визначеною Національним банком Росії (наш банк уперто не хоче займатися валютною політикою) і коштує нині 70—75 рублів. На рівні банківських ціл не перебувають англійський фунт стерлінгів, майже всі грошові знаки капіталістичної Європи, японська ієна та канадський долар. Інші конвертовані гроші мають ціну на 5—10 відсотків нижчу, ніж банківська ринкова.

Щодо прогнозів на майбутнє, то в нашій країні їх робити не варто, адже хто знає, який трюк з цінами утне наш уряд завтра.

Андрій БОЄЧКО,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Створена недавно Польсько-Українська торгово-промислова палата з представництвом у Києві за час своєї діяльності вже добре себе зарекомендувала. Членами палати стали 150 українських підприємств, організацій, наукових установ.

Я. Погребняк: Рік у Києві існувало представництво Польсько-Радянської торгово-промислової палати з філіалами у багатьох областях України. З січня цього року ми зареєстровані як Польсько-Українська торгово-промислова палата.

Вже створено 30 спільних підприємств, зокрема по пошиттю одягу, обробці металів, деревини, інакше. Ми посилали на навчання до Польщі на курси бізнесу 300 спеціалістів, 100 польських бізнесменів побували в Центрі ринкових відносин у Києві.

М. Узембло: Палата створена для того, щоб підприємці могли якомога швидше знайти одне одного, започаткувати ділові відносини. Якщо раніше подібні контакти регулювалися Радом Економічної Взаємодопомоги, то зараз ці функції перебрала на себе палата.

Я. Погребняк: Слід відзначити, що ці відносини встановлюються на горизонтальному рівні — між підприємствами, фірмами, центрами, комерційними структурами. Ми провели три виставки, в яких взяли участь 100 поль-

ських фірм, підприємств, кооперативів, іноземних карбованців.

М. Узембло: Це те, що палата консультативна і забезпечує інформаційні нормативи в українському законодавстві, роботу експертів, маркетингові питання.

Я. Погребняк: Мо бути з'єднує між Польщею та між нашими країнами давні існуючі, торговельні зв'язки, які втрачають ефект? Незабаром створити кілька підприємств по переробці м'яса, овочів.

М. Узембло: Наспективні і в інших зокрема в легкі вості. Звичайно, труднощі, і пр їх все ж вдається.

Я. Погребняк: що сотні і польських підприємств працюють на країні. Ми ж сподіваємося, що Україна

Щось новеньке

ВДАРИМО БЮКОНВЕРСІЄЮ ПО ХІМІЗАЦІЇ

За внесення бактеріальних добрив, замість мінеральних, ціни на які нестримно зростають, взялися хлібороби Черкащини.

Азотно-фіксуючі мікроорганізми відроджують мікрофлору ґрунтів, повертають природну родючість.

Уже протягом кількох років успішно застосовуються екологічно чисті бактеріальні добрива під озиму пшеницю та сою в колгоспі імені Влізюка Маньківського району. А в колгоспі імені Мічуріна Звенигородського району організовано цех по виробництву біогумусу червоними каліфорнійськими черв'яками.

Що ж до запасів висококісного торфу, необхідного для виготовлення баннпрепаратів, то його запаси є в колгоспі імені Леніна Чигиринського району.

Микола ОЗІРСЬКИЙ.
Черкаси.

ньому селі Карнаухівка. Господар вніс платину майже легально через прохідну заводу. Та про цінність металу не здогадався, йому сподобалася лише його якість. А потрібну у господарстві річ використовував усі ці роки як клітин для кроликів. Справді ж бо: кролики — це не тільки цінне хутро...

Євро-Інс.

ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗНАК

У Київському му училищі № Всеукраїнська педагогіка, в участь мивітні ших класів.

Безперечно, нке боролися учання, — «краще» — поки що мова до справжнього сціалізму, і все ти конкурсів з теорії педагогіки, мистецтва, засвідчили, що втраченого дня в ться глибокою тонким розумінням своїх учнів, пречуттям гумору...

ЕКОНОМІЧНІ ЕТОДИ ЗІ СПРОБОЮ ПОЛІТИЧНОГО І СОЦІАЛЬНОГО ПРОГНОЗУ В РЕАЛІЯХ «СУВОРОЇ ДІЙСНОСТІ»

— Перша функція Ради при Президенті — консульта- тивна. А якщо наші поради ніхто не сприймає, то ми будемо змушені шукати нових форм відстоювання власних позицій, а тому числі і форми опозиційної. А «спри- ямуєти себе поважати» і Ра- да, і Сіплка мають лише сил- ю свого авторитету, силою компетенції. Тоді і Пре- зидент, і уряд, і парламен- трі повинають зчитувати на- ші поради.

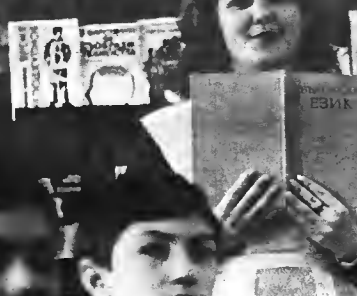
США, котрі в роки енергетичної кризи не задоволю-

21 квітня 1992 року, № 73 (323).

Національна школа

[illegible]

УГОЛОК БОЛГАРСКОЙ
ЛИТЕРАТУРЫ

E3M

АРТЕКІВСЬКИЙ ДЕТЕКТИВ

Тривожне кині в нолісь
милує серцю Пушкіна Гур-
зуфі. Містом не перший
день снують детективні чут-
ки про інших візитерів, які
погрожують фізичною роз-
правою...

...У грудні минулого року Президія Верховної Ради Республіки Крим прийняла постанову, якою визнала за доцільне створити на базі всесоюзного дитячого центру «Артек» підприємство «Міжнародний дитячий центр «Артек».

Як мені роз'яснили у Верховній Раді Республіки Крим цей акт не був формальним юридичною зміною вивісі. Річ у тому, що через безліч помилон колісничого на чальників табору Віталія Шеоченка «Артек» опинився на межі фінансового краху. Сьогодні бінфордовим

цинури» стали сумішню «опе-
рації» між Шевченком і
«діячима» інооперативного
руку. Пряміром, начальни-
«Артеку» за спільною ідеї-
тну продаж інооператорам
корабель на підводних крилах
«Комета», на базі якого пе-
дхалися надлі створити морсь-
кий клуб, за ~ 4000 карбо-
ванців, хоча ціна «Коме-
тілки» в перекупках
металобурт перевищує кі-
лька сот тисяч карбованців.
Взагал-то порушень у ді-
яльності колишнього керівни-
цтва «Артеку» виявлено так
багато, що це могло б ста-
ти предметом ретельного ро-
гляду в компетентних ор-

нах. З дозволом Шевченків на засіданні комісії з питань проведення переговорів з деякими московськими підприємствами пішов на значне погіршення умов, а саме: замість двох машин на підвізку вантажів з району Черніобильського краю. Чому? Завітайте до «партнерів» — «Інтертелеком», «Імпортний телевізор...». Всього ж сума недоплат по доставці вантажів в таворі, а саме: 84076 гривень, а це означає 84076 карбованців!

Все це я стало причиною того, що мільня група «Інтер» вилетіла з України. Завітайте на майданчик Шевченків, майданчик таворів («Арекс») — це комплікс таворів, служб, підприємств, а саме: Голова Верховної Ради України Микола Євгенович Гора з проханнями допомогти знайти шляхи розв'язання проблеми з українськими колективами над «послугу» керівника банкрута. Цілу

І от тоді Шевченко вдав
до погрозу, зачастив до Моск
ви з надією знайти підтрим
ку. Зміст усіх претензій
одному — повернути йому
втрачену посаду, хоча коле
тив цього категорично не ба
жав. Понад 80 відсотків пра
цівників підтримали новог
о керівника «Артеку» Михай
ла Сидоренка і програму його

...Неспокійно в ці дні «Артеку». «Спортивні» хлопці вночі грюкають у двері до одного з керівників табору, погрожуючи розправитися з ким і його дружиною то в квартиру голови радпрадлого колективу, то пізно вночі підстерігають голо-

А а прокуратурі Ялти розте папка офіційних заяв працівників вчорашньої «славетної піонерської держави» вимогою захистити їх від «посяданців» екс-начальників «Артек»».

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент
«Голосу України».
Сімферополь.

ВІД ПРИНАГІДНОСТІ- ДО ГІДНОСТІ

А як почуватися в цьому плані національній меншості в інших секторах регіонах Причорномор'я? Чи не стає ситуація гіршою? Денаршіація грошей, націоналізація України, це сказано: «Українське державне гарантує всім народам і національним групам рівно і однаково права і свободи мови в усіх сферах суспільного життя, релігійно-світоглядних, виробничих, освітніх і розважальних інформації! Тому і європейські запитання: чи не стає націоналізація об'єктом управління народної освіти Леоніда Турецьким, завідувачого відділом загальної середньої освіти Івана Сидоренка та інших? Чи не стає націоналізація об'єктом управління Віктора Жирова?

Л. ФУРСЕНКО: П
користування рідною
в сфері народної освіт
жава може гарантуват
зумило, тим націона
меншостям, які виявля
цього потребу. Как
бо в нашому краї мен
представники більш я
кородів, та далеко не
драгнуть повернутися д
гонів; одні — через св
численність, інші —
«упісину» насильниць
міляцію, що десятки
провадился в колінш
СРСР.

Якщо оглянутись
мо, де в такі далекі 30
ми, в Причорномор'ї
куди більше не тільки
кальких шкіл — без
них, молдаванських, євре-
йських, грецьких, —
спеціальних навчальних
завід, театр, газет то-
часом усе те зникло.
Українська мова, бач-
те, була втрачена в по-
Османській імперії.
Ось на чому факти: якщо
початком війни в Одесі
існувало 25 українсь-
10 міщаних, російських
іських, шкіл, більше
жув дитсадків, де анж-
велося українською мо-
до недавнього часу
шалося лише два украї-
ні школи і жодного
дошкільного закладу.
15 годі казати про відно-
щеності! Проте, якщо
звернутись до

І. СТЕЦЕНКО: Про своє бажання й право навчатися

тей рідкою мовою у нас заявили насамперед молдовани й болгари, що мають у Причорномор'ї свої місця компактного проживання. В семи районних області нині діють 13 молдовських шкіл, де навчається майже п'ять тисяч дітей. Ще в чотирьох школах молдовська мова вивчається як предмет і в п'яти — факультативно, а це ще 2400 учнів.

В. КИПЕР: У всіх молдовських школах, за бажанням батьків, учителів та громадськості, початкові класи переведено з кирилиці на латинську графіку, як це зробили нещодавно в Молдові. Поступово переводимо на неї й старші класи. Робота ця досить складна, адже треба не тільки перенавчати педагогів, а й замовляти нові підручники, спеціальну літературу, дидактичні матеріали, ідеючі посібники.

Рамерка кореспондента. Тепер в Україні, як ніколи, бачимо панівнішню молодість, де кожна 140 мільйонів шнів. Тоді як у Республіці Молдова, де є 600 тисяч українців, функціонує лише одна українська. Отже, освітній громадський організація, чи небагато, але є. Це означає, що підтримку своїх адміністративних, щоб вони не асимілювалися, щоб зберегти рідну мову й культуру.

І. СТЕПЕНКО. Наведу цифрову картину й по болгарській громаді. Хоча болгарська мова відомою тільки майже двох, проте німа, де навчання повністю велося з болгарською мовою, у нас було ще велике число записаних вчителів, більшія від двох третин богів своєї працьовитості, їхня повність асимілюва, за якої вони могли б вільно говорити і були переведені на російську мову. Та ніні й тут є зрушення на краще. У 45-х роках болгарську мову навчали в школах тільки в Болгарському районі і відкрили початкові класи з вивчення рідної мови як предмету, підкупили і в вересні 1946 року відкрили болгарську гімназію, де навчаннямуть діти з усієї околиці.

Л. ФУРСЕНКО: Щоб усі ці процеси йшли нормально, насамперед потрібні відповідні кадри. В Ізmailьському

**Як у школах
Пнчорномор'я
реалізують
Декларацію прав
національностей
України**

пендістуні два роки
ввели нову спеціальні-
сарська мова й літер-
оучеюмо першій ану-
фахіяві. Але це даде-
достатньо. Тому прагне-
тимувати перенідо-
кадрів для викладан-
болгарської, так і мо-
ної, а також гагаузької.
Направляємо вчителів
репідготовку, за домо-
тими з тамтешніми де-
ніними органами, до Мо-
Румунії, Болгарії. О-
права виявляє особли-
зуміння наших потре-
на прийняла ще й 175
ців і дівчат на навчан-
свої вузів та ще 13 пі-
— до гімназії.

Останнім часом, прав-
що там навчаться (як
речі, і в Румунії), зі-
сся з неможливим трудно-
адже мусять купувати
ки на міжнародні поїз-
доларів. Під час зимово-
нікул з величезними г-
ми вдалося назбирати
ти, щоб відправити
тів до Болгарії, а тепе-
з жахом очінуємо літні
нікул.

[illegible]

В. КИПЕР: Непроста тема — й відповідні політики та політики. Нинішні користуватися з того шим, які дстає Молдові чи Болгарії. С. і, правда, й власний сьмий молентна (двое) ца — з України та ш — з Болгарії), щоб вати підручник з бо кої мови для третьо го су. Він уже написаний, дають текст у Софії.

хто друкуватиме, поки
невідомо: потрібні кошти
пів. Та й хіба це вихід
отан готувати підручн
Хіба під сялу це алас
управлінню?

[illegible]

І. СТЕПЕНКО: До
маємо виршувати і так
гання, як опанування ді
інших національностей
нашої держави, то
поступово, і це
на це поверхо, може
ся, що то річ проста,
равді ж вона надзвич
складна. І не якус п
до маю на увазі, до
власно, історична пода
квантація на учнів:
коли всі інші вивчаю
мови, їм випадая ак
рідна, українська, росі
тв одна з іноземних. Т
власно, історична пода
відомчих кадрів, спет
них підручників з укра
кої мови й літератури.
що для широкого загал
годиться: учні в танк
історично, історично
прки. І треба почина
зація», а очінеї україн
кої мови й літератури
просто дос не було. Та

ведемо їх перепідготу-
ють там з підручниками
реінаншуємо, пристосова-
Але це — від безвиході.
готовку кадрів та випуск
ручників з української
й літературн для шкіл
овільних меншостей
передбачити б і в нашій
жваній політці.

[illegible]

Геооргій ВОРОТНИК
власний кореспондент
«Голосу України».
Одеса.

шином стали сумні
рації» між Шевчен
«діячами» коопер
руху. Приміром, н
«Артеку» за спино
тнву продав кооп
незалеб на підводи

порасло на підставі
«Комета», на базі якої
закладає надії створити
кий клуб, за... 4000
ванців, хоча ціна
тільки в перерахунок
металобрухт перевищує
льша сот тисяч карбованців.

Взагалі-то порушує
яльність колишнього керів
цтва «Артеку» впливає
багато, що це могло
ти предметом ретель
гляду в компетентних

[illegible]

І от тоді Шевчен
до погроз, зачасти
ви з надією знайти
ку. Зміст усіх прет
одному — поверну
втраченому посаду, хо
тив цього категорич
жає. Понад 80 відсо

...Неспокійно в гостиниці «Артек». «Спортивці» вночі грою закінчують до одного з керівників команду, порожнюючи тисяч з ним і його доведеться в навітиру голові трудового колективу. Вночі підстерігати на вулиці.

А а прокуратурі!
те пачка офіційних
цівників вчорашньої
ної плонерської дер
вимогою захистити
«посланців» екс-на
«Артеку».

Олександр І
власний морськ
«Голосу України»
Сімферополь.

Валерія ГІНІШКО
Івана ТИТАРЕНКА.

Світова преса про нас

БУДЬТЕ РОЗВАЖЛИВИМИ

Нинішній спідвружжю неседалежності, звідки заважає від співробітництва Росії з Україною. Тепер, коли вони поснаряжені через збереження світлих частин та інших збройних сил, від чого правозахисника Радикального Союзу наряд чин заливачити деци білих, аїж жвава. Останній конфлікт щодо того, що має водити Чорноморським флотом, який базується в Криму, виявив як силу притягання Москви до возз'єднання, так і глибоку ворожнє ставлення Києва до північного сусіда...

...Ітересні Заходу полягають в тому, щоб гарантувати, що Росія не стане домінуючою силою в цьому регіоні. Стари радиксний збройні сили треба розсипати між новими держаками, а не об'єднувати їх під андрійським прапором. Можливо, це значно ускладнить переговори за угодами між Сходом і Заходом про обмеження озброєнь, але зменшить вірогідність відновлення загрозливого Заходу цього ший сил, сприятиме встановленню відносної рівноваги між колишніми радянськими республіками. Угода, укладена між Росією з Україною, про створення спільної парламентської комісії, яка має розділити флот, яка бажана ознака гнучкості.

«Делай телеграф» (Вельсбергівка).

Якщо в Молдові помічати зменшення війна, Україна ризикне бути втягнена в неї як через своє географічне становище, так і через етнічну спільність з однією із сторін.

які конфліктують. 29 відсотків населення Придністров'я становлять українці, які разом з іншими російськомовними населеннями регіону виступають незадоволені проміжною владою Німеччини. Київ побоюється, щоб дедалі громадяни України не задумали допомогти своїм сусідам з Придністров'я, з якими вони часто-густо зв'язані родинними зв'язками.

Київ негативно ставиться до будь-якого нагадування про безпеку Придністров'я в Україні, на що намагаються деякі українці, котрі проживають у цьому регіоні. Аде найбільш радикально настроєні молдовські націоналісти вимагають віддати їм дві українські області — Південну Бессарабію і Буковину (примітно, що це не є адміністративним указом). І тому Україна має всі підстави вважати німнішні кордонні недоторканіми.

Одним у будь-якому разі треба розв'язувати проблему окупації: від семи до десяти тисяч чоловік, в основному жінок і дітей, зійшлися прибулими у гуртожитках, готелях чи у знайомих, а України не так і легко буде відправити їх, зокрема, якщо вони не мають документів. Націоналістичні переговори між Молдовою, Росією і Румунією брали участь українська делегація, завершилися успішно, але не отримали підтримки з боку українців, проте домоглися про припинення воєнних залицянь дуже ефективно. Як пояснив один з лідерів в Україні, «об'єднує сподіватися, що все закінчиться добре, але готуватися треба до гіршого».

«Монд» (Франція).

Нещодавно в Алма-Аті відбулася презентація фільму Артура Аміркудова «Загнана в борт». Чотири роки роботи випадали себе. Підписано протокол-намір на прокат у Китаї, США, Ірані, але кінопроект про загнаний в борт оттарської дивізії, що існувала в І столітті до нашого еру.

Одні з французьких фірм взяли на себе місто показу фільму в європейських державах. Творці сподівалися на успіх.

Отакіо!

Мер претендує на «св'яту» землю

Останнім часом представники опозиції Молдови в Румунії все частіше говорять про возз'єднання румунських земель. Тан, нещодавно один з пресменів румунської опозиції мер Букареста Кри Халакю заявив, що сприятиме поверненню території, яку Румунія втрапила в результаті сучасної війни. (До речі, Халакю родом з Північної Буковини, яка належить нині Україні). Він та заявив, що Румунія ніколи не відмовиться від Буковини та інших своїх територій, які належать Україні, і прагне їх «своєю румунською землею». Його думку цілком і повністю підтримує представники нещодавно створеного товариства «Карпати» — лівей цієї організації — громадяни Молдови, які народилися в повіті Херца, Мамаєвська й у Північній Буковині.

Голова виконавчого комітету товариства Штефан Торда сказав: «Ми не відмовимося від уряду Молдови, Румунії й України з якою розв'язати «буковинське питання».

Олександр ТОНЯ.
Кишинів.

На мистецькому терені

ЗГАДУЮЧИ ПРО ВЕЛИКУ ІСТОРІЮ...

Проте «Загнана в борт» — це неординарна подія в житті київського кіномистецтва.

В Мокреалі фільм удостоєний міжнародної премії за «високохудожнє відображення історико-філософської концепції». Це дуже дорога картина: за режисураю довелось заплатити 4,5 мільйона рублів. У фільмі відомо поодинокі нещодавнє: ромушизм та натуралізм. «Вирвавшись» з гніту фестивалів, картина почала притягувати увагу алмаїстів, які, називаючи її «благородною тінню» мільйона Рубльова». Тетяна КОСТИНА.

Контакти

В ЧОМУ УСПІХ?

Цими днями у Києві перебувала делегація федерального міністерства освіти та науки ФРН на чолі з федеральним міністром Райнером Ортголем.

Делегация відвідала Київський державний університет імені Т. Шевченка та Київський політехнічний інститут. У Міністерстві освіти України гість мав бесіду з головою Комісії Верховної Ради України з питань народної освіти та науки, державним радником України з питань науково-технічної політики І. Юмковським, заступником голови Комісії Верховної Ради України з питань народної освіти П. Нислим, міністром освіти України П. Таланчуком.

Головною темою розмови були питання співробітництва в галузі науки та вищої й середньої спеціальної освіти. Українська сторона передала перелік багатьох сфер майбутньої кооперації, серед яких: обмін досвідом, впровадження ефективних форм та методів навчання, підготовка кадрів, обмін студентами.

ми, проведення конференцій тощо.

Обидві сторони висловилися за сприяння відкриттю в Києві Інституту Гете.

На запитання нашого кореспондента, від чого залежатиме майбутнє співробітництво, німецький гість відповів: «Сьогодні ми мали перший контакт на рівні міністрів. У підписанню протоколу уніфікації переговорів лише сформулювали загальні цілі та визначили деякі сфери співпраці. Проте спільності поглядів та позицій явно недостатньо. Для створення конкретних проектів нашого співробітництва потрібно, щоб фахівці обох міністерств досконали та якомога швидше визначили які реальні потреби, наміри та побажання усіх учасників системи освіти як Німеччини, так і України. Успіх нашої спільної справи залежатиме від широти та відповідальності кожного спеціаліста, кожного лаїка».

Євген
ВАСИЛЕВСЬКИЙ.

З перших уст

КЕЛИХ ЗА ДЕМОКРАТІЮ

Секретари, співголови комісії сенату і конгресу США з питань співробітництва в межах НБСЄ, до СНД і, зокрема, в Україну, працювали надію. Свої ширі сподівання те, що український народ справить хоча б в умовах свободи, демократії і відкритого ринку, ший внутрішній основоположник складових основ незалежної України, де немає нічого з невідомими прав людини. Про це сенатор-демократ Денніс Демасі з Арізої і сенатор-республіканець Джеймс Діксон з Вермонта, зустрілися перед чим з українськими представниками влади, говорили журналістам підверго.

Розповіді вони також, що в свій час досить гостро критикували власні урядові інституції за протиприродну політику тільки щодо Росії, а не усіх інших країн — учасниць СНД, які вони проігнали в союзному містечку. Діксон і Демасі, які відвідали шість республік Співдружності й можуть констатувати різною мірою в різних республіках загальні демократичні процеси відбуваються. Звичайно, все не може статися за одну ніч, але хотіли б зохотити саме ці шість. Відомими СНД і Демасі, який хотів би зохотити саме ці шість. Відомими СНД і Демасі, який хотів би зохотити саме ці шість. Відомими СНД і Демасі, який хотів би зохотити саме ці шість.

ранувати права людини. Наша допомога Україні теж залежить від виконання цих умов. І ми вважаємо, що український народ цього хоче», — сказав Д. Діксон. А сенатор Д. Демасі розповів, що його комісія створена в 1978 році. І з того часу вона постійно здійснювала в контексті хельсінкської процесу дипломатичний тиск на колишній СРСР, де відверто порушувалися права людини. «Сьогодні в Україні це не пона свобода», — сказав він. Але ми сподіваємося, що народ України доведе своє керівництво до демократії і побудує державу, де фундаментом будуть права людини. Хочу підняти за це свій келих».

Д. Діксон з яким погодився і, маючи на увазі підтримку належності, обом, певно, пали спречки в сенаті, покартував: «Маємо ж ми напереді хоч у чомусь діяти згідно».

Присутні американці, членки делегції і журналісти з розумінням змислили і прибули в київський містечко демократії, свободи, прав людини варті єдиного. І політичного, і будь-якого взагалі. Чи так? У квітень, коли присутні українці теж за це виступили, Надія, як відомо, помирає останньою...

Володимир СКАЧКО,
спеціальний кореспондент
«Голосу України».

ЛЮБИТЕЛЬ ЗОРЯНОГО НЕБА

Вимушена перерва в роботі наставала у спостережників обсерваторії Сангкоу з гор. Таджикистану після того, як тут впродовж «осідли» сондарт і-своїй відвісково-будівельній частині.

Піднятися на вірні ви вирішили якраз у той момент, коли астрофізики відпочивали. Зламавши двері, дісталися до телескопа. Проте небо йому так і не відкрито, бо вчисті купол було закрито. Наступний «сеанс спостережень» він вирішив вести прямо з казарми, приховавши для цього оптику, яка коштує великої суми. У нас винили серйозні підозри, що привів солдата не потяг до зброї, а бажання пограбувати. Справжній любитель вострономії не став би порушувати історичну об'єктивність на головному телескопі і зручності інші прилади, — сказав директор інституту астрофізики Академії наук Республіки Таджикистан Музафар Масумов. — Виявляти злочинчик не важко, адже, крім бачення, нічого іншого у гірській глушині, де розташована обсерваторія, немає. Але з гуманними міркуваннями ми не доводимо до справу до суду, якщо все нарешті буде погасло».

Для довідки: обсерваторія Сангкоу лежить до числа унікальних. Велюча висотою, на якій вона розташована (2300 метрів), це чисте іроне повітря, чуюча техніка на оснащеність дозволяють вести високоточні спостереження за небесними світилми.

Юрій КУШКО.

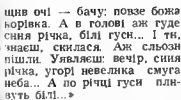
Душанбе.

Погляд

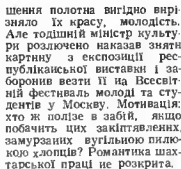

ЧЕРЕЗ СТІНУ ДО УСПІХУ

Це — не реклама чергового бойовика. Тимчасовим будівельником фірми в Ербурі (Північна Ірландія) розраховано, що виступи собі на місці платформічного неспілку. Принаймні, мабуть, не це так маршимою називає унікальний рингман, для якого «залишок» створив «Трабс». Фото Центральна — ІТАР — ТАРС.

[illegible]

Пізнає про білих гусей
Віктор Іванович загдуватиме
час від часу. І це вже буде
не мрія, не спогад, і навіть не
образ. Білі гуси-лебеді стви-
нуть естетичним еквівален-
том, точним критерієм ху-
дожньої справності творен-
ня. Білі лебеді — як символ
рідної землі, національного
духу, як знак повного щастя
і задоволення з природою.
Це він відчув там, у Горно-
стапівці, коли ще не було
чорнобильської біди, коли
ще жила на світі Алла Гор-
ська, у Горностапівці, дво-
національному селі, де вишники
білі, сині, де красиві облич-

Так було. І трагедія не тільки в тому, що якийсь черговий безкультурний міністр культури знімає з готової експозиції картину молодого талановитого художника, заплечина якого — досвід життя, воєни дороги. Це вже не слідок трагедії, яка полягала в задушенні суспільній атмосфері, де розкута людина не схильна до внутрішніх компромісів, змушена була

[illegible]

ний їх виконати. Віктор Іванович двічі роздумував, чи з усього цього, чи в гіршому разі заховався б в своєму замку, перш ніж відповісти на питання: «мояча догма, релігія мав би сказати. Його полотно стало його аргументом». Він писав їх, не сподіваючись на розуміння, а тим більше на повагу.

З цими роботами зустрічався недавно на виставці в Музеї українського образотворчого мистецтва. То були роботи, які, на диво, орені шпателью. Там бракувало багатьох полотен, що в результаті нашого парадоксального єврейського обслуговування виставки, а саме встановлення до талкату розділення по картинних галереях, по приятих колекціях світу. І все ж побачене переконує: не перебільшено великий художник.

Виктора Івановича Зарецького вже нема серед нас, він помер 1990 року, на 66-му році життя. Але його твори — з нами. Вони потребують осмислення. Як мистецтв, він збагатив український живопис свіжим підходом європейського модерну, залишаючись прихильним до рідних традицій, національних коренів.

У березні 1961 року в листі до дружини Алізи Горської він писав із села Гориньстайпів: «Чернобильського району: «Субота — день теплий, Рай. Жайворон співає, качки гелютють, туси плескаються... На другий день

літню до лісу, накладе сухих
палок, улізе. Трохи розлялю

чя дівок. Радість, радість... Я там у клубі такого краков'яка дав — у селі ще довго не забудуть». І в цій фразі — також весь Зарецький. Так він намацував пульс гармонії, збирав сили для головного удару. Але реалізувати мрію, як відомо, — найважче.

Керівником дипломної роботи в Київському художньому інституті був Сергій Грингор'єв, який дозволяв своєму найталованітшішому учневі робити в принципі все, чим він хоче. Картина «До мазалею» була зхвищена і «відмінно». Відкриття цього шляху до безтурботного життя в мистецтві, згодом і до поїздки до Італії, погнало Зарецького на Донбас, принаймні тоді, в 1956 році, багато хто сприйняв цей крок художника як шалене його дивацтво.

Проте сам Віктор Івонич полюблював це зодом простише. Тут була можливість швидко працювати, довгати, що давало життя, а характеру його, тварч їх хані, коті праці. Під зємом було свої законні, де витримували силля, 3 нмні він спускався в зазія, свм вибирася після змін. Одного разу ммо не загинув. Результат цієї «пригоди душі» (В. Землянік) — ряд цікавих полонів, зрема пропонує. Одне з них називалося «Після змін».

Тут усе було наче в дуці чоту, усе було чорно, хлюсті, дивині сина нмні і нмні відчуждася гм'язів на міцно збитих по статичн. Колористичне вир

закривати власне «я» глухою бронєю. В лютому 1990 року Віктор Іванович сказав про цей період так: «Я як музикант переграв у руки. Творчість вимагала від мене страшних зусиль. Емоції були вичерпані, по суті я німіг зробити того, на що здатний був».

А здатий він був ще і дуже багатий. Незмоворно багатий — маса. Задумів — і з'явився. Це духовний орієнтир є естетична, прийшло госте свідомлення: для художника якого калібру головне — це не істність думки й смаку. Сьогоднішнього смаку, з якого мовилося своє кredo віш. Це дешево несподоба. «Він не істність думки, а не істність словесна думки, а маска». Дити такого висновку в нас час підумає у розвинути творчих сил, у найдранираніший період доби розвинутої свідомості.

Але й А. Художника. Не бачу ствердження, що і думка обговорювалася в класі творчої мови 60-х років. Це тільки алергія, а в усіх інших товаришів, які не тільки чинило відомості українських демократів. Відомо тільки, що за утрату

ничних обставин обірвало пізніше життя Алла, вихованого знаменитим художником-монументалістом. І трагічна смерть досі лишається загадкою. Ті члени ілубу, що складали його, пройшли своє страшне коло по «гуґулятському» пелю. Дехто не повернувся, згинувши там навки. Звісно, пов'язувати кредо Зарецького з таким розвинтим поглядом було б необачно. Але відкидати назавсім вплив духовних устремлінь членів ілубу на їхні подальші дії теж не можна.

За таких обставин худоща мала могла врятувати тільки одну душу внутрішнього соціалізаційного, а яку втративши, ховався на довгі роки. Хлопець жовіть підтримував рід, а сестра, виховання сина Олександр, зайнятий з учнями.

Відгортаючи себе від виконання метушні, Віктор зарекомендував згодом знайшов розуміння й підтримку, а невеликий прихисток у Рідної своєї другої дружини Марії Григорівної, дочці улюбленого вчителя. У цій великій школі сім'я мігала чужою, але на своєму місці. Надійшли тільки спочатку вчилися тримати пензлем, а потім вже живою. Кожного шіпівар свій життєвий шлях через малювання. Та й сю-

навідувалося горе. Гамірання незалежний дім не раз зазнавав біль втрат. Але тримався. Колись, як розповіта зувалися з Мавкою Сергієвою до того, що надумали: а було б непогано влаштувати виставку творів сім'ї Григор'євич. Не віддали, скільки гори нездорові поступки в їхні двері...

Наприкінці 70-х років вчитель малювання за Звирьського в Києві не було. Його уроки стали еталоном школи образотворчого мистецтва взагалі!... Запрокуємо вступу до художнього вузу зокрема. Він видавав тепер усе, що знав сам. Утім, і це досить швидко обірвалося. Докнала рук й тодішня Спілка художників, консулству як вник убачивши за логікою вердикт: створюю діяльність у своїй творчій майстерні художник не має права займатися.

А в його майстерні тим часом нагромаджувалися картини — поки що незатребу-

вані суспільством. І в них був новий Зарейський, той, що подолав свій шлях самостійно, — ад Сталінського сти-пендіата до художника, який власним естетичним чуттям і розумом мислителя усвідомив, що таке заборонені дії Сезанн, Матісс, Серра... Тобто він вкотре почав усе споміжати. Однак вдача реалістична школа в його художницькому почерку розпалася: а почалось вільне володіння

розмаїттям мистецтва і в цьому ви-
вершини. Багато
чуття світу, с-
повідні життя,
давали, він в-
мазками, які
на великому
в світу не з-
Виктор Зарець-
вільний прості
освоєння дійс-
ни чи думу з-
когодось психі-

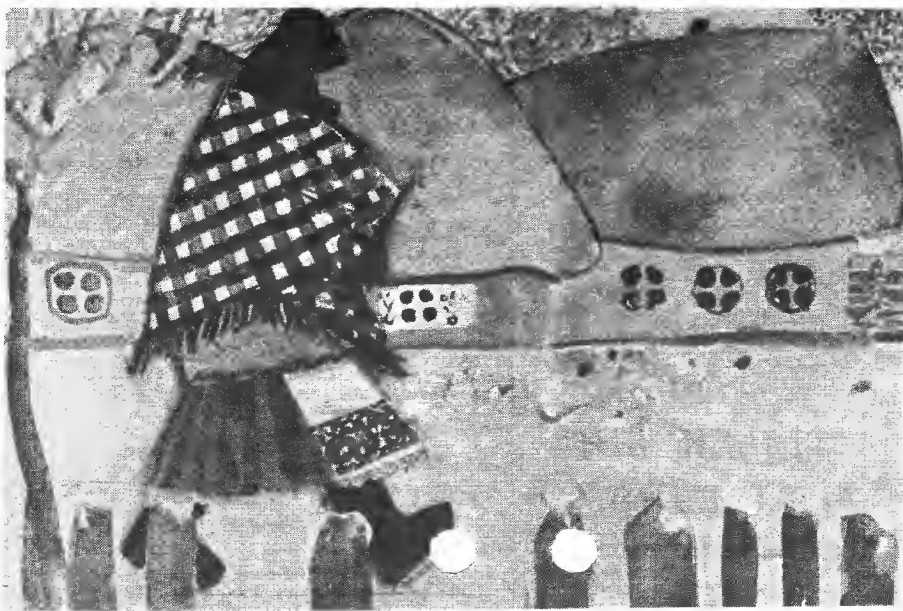
І не треба
був Його про-
пальної задху-
ла не тільки
сутність Його
наш, а й його
дія стояв його
даймо Його «І
був органіч-
сміливо відм-
старого, не ос-
над Його виро-
зіт, що в рос-
Власне, й со-
часу він відки-
не не міг, не ос-
реджується в
стигнхл форм
Йому треба б
сказати ті, що

Його естес-
дів» містес-
лі «сесесіо-
спрошено ска-
тут художн-
нового бога,
оніка так, як,
— без зами-
кого форму-
ццювала Його
ність до само-
Спрядлі, ви
схлядхся в

шення полотна вигідно вирізняло їх красу, молодість. Але тодішній міністр культури розлючено наказав зняти картину з експозиції республіканської виставки і заборонив везти її на Всесвітній фестиваль молоді та студентів у Москву. Мотивація: хто ж полізе в забій, якщо побачить цих закіп'явлених, замузаних вугільною пилюкою хлопців? Романтика шахтарської праці не розкрита.

Так було. І трагедія не тільки в тому, що якийсь черговий безкультурний міністр культури знімав з готової експозиції картину молодого талановитого художника, за плечима якого — досвід життя, воєнні дороги. Це вже наслідок трагедії, яка полягала в задушливості суспільний атмосфери, де розкута людина, не схильна до внутрішніх компромісів, змушена була

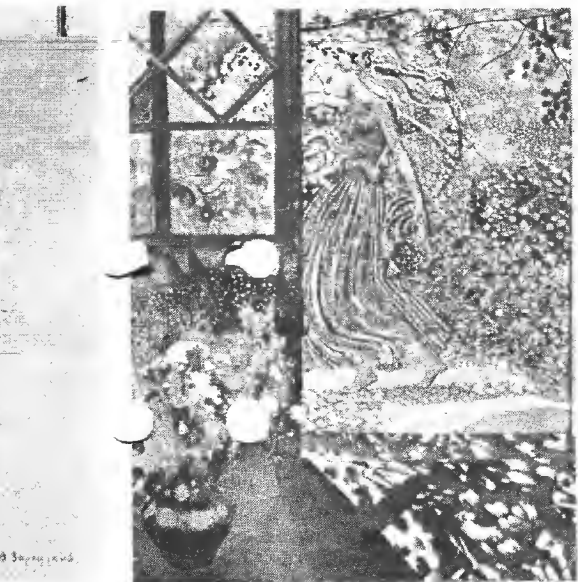
ЛІЗМ

закривати власне «я» глухою брокою. В лютому 1990 року Віктор Іванович каже про цей період так: «Я як музикант переграв руку. Творчість вимагала від мене страшних зусиль. Емоції були вкчерпакі, по суті я не міг зробити того, на що здатний був».

А здатний він був ще на дуже багато. Невикористаних резервів — маса. Задумів — безліч. Є духовний орієнтир, є естетика, прийшло гостре усвідомлення: для художника його калібру головне — ясність думки й смаку. Сформулював своє кредо він, проте дещо несподівано: «Соціалістичний реалізм — не висловлення думки, а маска». Дійти такого висновку вголос чи подумки у розквіті творчих сил, у найфанфарніший період доби розвиненого соціалізму, погодьмося, — біда для художника. Не берусь стверджувати, що ця думка обговорювалася в клубі творчої молоді 60-х років, де він і Алла Горська були не тільки лідерами, а й улюбленими товариства, з якого вийшло чимало відомих нині українських демократів. Відомо тільки, що за утаємничених обставин обиралися пізніше життя Алли, вже визнаного художника-монументаліста. Її трагічна смерть і досі лишається загадкою. А ті члени клубу, що склали ядро, пройшли своє страшне коло по «гулагівському» пеклу. Дехто не повернувся, залишившись там навіки. Звісно, пов'язувати кредо Зарецького з таким розвитком подій було б неабачно. Але й відкидати назавсім вплив духовних устремлінь членів клубу на їхні подальші долі теж не можна.

За таких обставин художника могла врятувати тільки ота мушля внутрішнього самозаглиблення, в яку він сховався на довгі роки. Хвилю життя підтримували робота, виховання сина Олександра, заняття з учнями.

Відгородивши себе від докозливості метушні, Віктор Зарецький згодом знайшов розуміння й підтримку, душевний прихисток у рідній своїй другій дружини Майї Григорівної, дочки улюбленого вчителя. У цій великій дружній сім'ї мистецтво почувалося на своєму місці, вдома. Найменші тут спочатку вчилися тримати пензлик, а потім вже ложку. Кожен вибирав свій життєвий шлях через малювання. Та й сюди

навідувалося горе. Гамірливий незалежний дім не раз зазнавав біль втрат. Але тримався. Колись, ми розфантазувалися з Майєю Сергіївною до того, що надумали: а було б непогано влаштувати виставку творів сім'ї Григор'євих. Не відали, скільки горя невдовзі постукає в їхні двері...

Наприкінці 70-х років відомішого вчителя малювання за Зарецького в Києві не було. Його уроки стали еталоном школи образотворчого мистецтва взагалі і... заповнювали до художнього вузу зокрема. Він віддавав тепер усе, що знав сам. Утім, і це досить швидко обірвалося. Доклала рук й тодішня Спілка художників, юридична консульта якої вінніс убивчий за логікою вердикт: нетворчою діяльністю у своїй творчій майстерні художник не має права займатися.

А в його майстерні тим часом нагромаджувалися картини — поки що незатребувані суспільством. І в них був новий Зарецький, той, що подолав свій шлях самотійно, — від Сталінського стипендіата до художника, який власним естетичним чуттям і розумом мислителя усвідомив, що таке заборонені тоді Сезанн, Матісс, Сера... Тобто він вкотре почав усе спочатку. Одна-єдина реалістична школа в його художницькому почерку розпалася, а почалося вільне володіння

розмаїттям мистецьких мов. І в цьому він досягає своєї вершини. Багатобарвне відчуття світу, стан речей, усі прояви життя, що його схвилювали, він виражає такими мазками, які підвладні тільки великому майстру. Точно в стіну не і... про... Віктор Зарецький вийшов на вільний простір художнього освоєння дійсності, створюючи то драму землі, то її дзвінок голосу пісню.

І не треба думати, що це був його протест проти суспільної задухи, яка оточувала не тільки його. Гадаю, сутність його світогляду значно глибша. Зарецький завжди стояв вище тенденцій (згадаймо його «Після змін»), був органічно незалежний, сміливо відмовляючись від старого, не озираючись назад. Його вислів: «Живе тільки те, що в розвитку, в русі». Власне, й соцреалізм свого часу він відкинув так легко, бо не міг, не мав права зосереджуватися на мертвих, застиглих формах і поняттях. Йому треба було встигнути сказати те, що він хотів.

Його естетику «блих лебедів» мистецтвознавець назвав «сецесіоном». Мабуть спрощено сказано. Бо навіть тут художник не став рабом нового бога, осідлав свого коника так, як це він умів, — без замишування знайденою формулою. Вкотре працювала його дивовижна здатність до самооновлення.

Справді, Віктор Іванович схилився перед Густавом

Клімтом (1862—1919 рр.), видатним австрійським живописцем, одним з основоположників «сецесіону», свого часу він розповідав мені про це із захопленням. Але ж правда полягає в тому, що «сецесіон» Зарецького — це і мова Ганні Собачко-Шостак, і Марії Примаченко, і Катерини Білокур, де колір, орнаментовка — то народна пісня, мудра легенда, геній код пращурів. На тій «запарті» виставці, що за життя художника, хтось з відвідувачів слушно й не без гумору записав у книзі відгук: «А що без Вас робив би Густав Клімт, Вікторе Івановичу?»

Цьогорічна виставка, до речі, перша персональна, розкриває всю живописну цінність творчості майстра. Оцінили його твори й глядачі — ще ніколи не було стільки народу на відкритті, відвідувачі ходили сюди щодня. Картини знайшли стежку до серця тих, для кого художник творив.

На жаль, тут не було отієї фантазійної його роботи «Білі лебеди. Ідеалізм». Але дивовижний їх політ, легке ширяння над світом відчувалося в кожній картині. Без них українська культура почувалася б збідненою, а ми, глядачі, втратили б щасливу можливість відчуття краси і гордість цього польоту.

Людмила БАРАНЕВІЧ.

На знімках: угорі зліва — художник Віктор Зарецький; репродукції з його картин.

Виконком Рівненської обласної Ради вирішив створити при управлінні культури центр Поліссязнавства і порушити клопотання перед Міністерством культури, Мінчорнобильом України, громадськими організаціями про виділення коштів для формування установчого фонду центру. З приводу цього рішення в області розгулялася чималенька «культурна буря». Одні затіялися на тому, що центр Поліссязнавства потрібний як повітря, інші — категорично проти створення нової структури. Мовляв, у області є науково-методичний центр народної творчості і культурно-освітньої роботи (простіше — Будинок творчості), і обласний краєзнавчий музей достатньо займається вивченням Полісся...

Але ліпше послухаймо учасників культурної суперечки.

Юзеф Нікольченко, начальник управління культури:

— Це не буде структура, що підмінюватиме Будинок творчості чи музей. Це буде координаційний центр. Їхати, приміром, одному представникові музею ка село немає рації. Треба працювати комплексно. Залучати студентів інституту культури і під керівництвом спеціалістів з Будинку творчості та музею

працювати. Центр знавства не матиме штату...

Чим перспективніша бота? Тим, що ми через центр Поліссязнавства одержувати матеріальну допомогу з Мінчорнобиль Кабінету міністрів обласного бюджету

Анатолій Данков, відділом фольклору фії Будинку творчості:

— Це надбудовувати структуру, що? Чи не ліпше не зміцнювати Будинку творчості і музей, до коштів, апаратури, що це одне ціна, щось подібне до Сирити, аби щось робити.

Леонід Кашперський, тор Будинку творчості:

— Мені здається, рішення про створення Поліссязнавства ком готував у глибину піллі. Що собою понованій центр? ловину функцій творчості, половини звачного музею і нову структуру, горело фінансування коштів державного. Через нашу теперішність зачинаються

Тринадцять років тому на сцені київського Палацу спорту виступав ансамбль «Самоцвіт». А в перервах між концертами зову з'являлися музиканти, правда, маленькі. Вони не відставали від своїх батьків, організували свій ВІА і співали про кохання і розлуку досить голосно. Солістами були Володимир Пресняков і Діма Маликов.

Хіба хтось із нас міг тоді уявити, що через кілька років батьки стануть продюсерами і менеджерами своїх голосистих синів?

Цими днями Дмитро Маликов удруге виступав у Києві і подарував глядачам велику сольну програму.

— Чи змінилося з часом твоє уявлення про сцену?

— Тринадцять років тому ніякого уявлення взагалі не було. А сьогодні слова «сцена» і «робота» стали для мене своєрідними синонімами.

— Де відбувся твій перший концерт як професіонала?

— На святі газети «Московский комсомолец» у 1988 році. На десять тисяч місць розрахований зал і... аншлаґ. А я, уявляєте, жодного разу ще не виступав перед публікою. Хвилювався страшенно. Проте сприйняли мене добре. З того часу і розпочалися регулярні виступи, гастролі.

— Як батьки сприймають синівське амплуа поп-зірки? Адже ти ще й студент Московської консерваторії.

— Мої батьки — музиканти, а я продовжую їхню справу. Щоправда, вони дають мені поради, але завжди це роблять делікатно й ненав'язливо.

— Твоя найслабша риса як музиканта?

— Лінощі.

— Чи задоволені викладачі консерваторії студентом Маликовим?

— Не зовсім. Я пропускаю багато занять. На перший погляд — дрібниці, але кожен день для музиканта має серйозне значення. Один день пропустив — помітив лише ти сам, два дні — помітили близькі, на третій — помітили всі...

— Ти спілкуєшся зі своїми прихильниками?

— По телефону. Кожні дві секунди — дзвінок. Листи пишуть, і досить часто вони теплі, зворушливі. Віля під'їзду мене часто чекають. Я обов'язково вітаюся, розмовляю. Взагалі до усіх людей ставлюся з величезною повагою і неадекватно невігластво, зарозумілість.

Іноді чомусь вважають, що я спілкуюся з привілейованими дівчатами

та хлопці

обирають

ні поді

турні,

номанії

буває,

виникає

генерал

незруч

Ді

«

Е

НЕ

—

одроз

кої до

дарув

—

ия ду

—

можу

прийде

категор

лося б

прикро

намага

ловлю

даю о

—

пробле

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

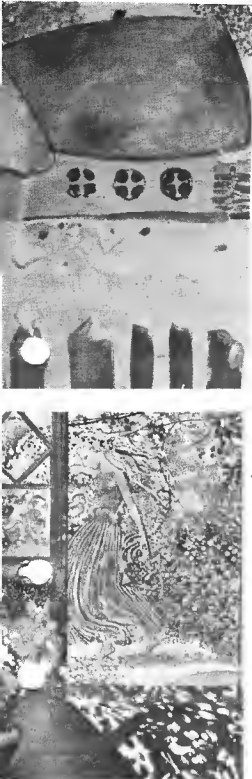
—

—

—

КРАСА, І КОВБАСА...

На перехрестях культури

Виником Рівненської обласної Ради вирішив створити при управлінні культури центр Полісся з настановою на розвиток хлопотини перед Міністерством культури, Мінором, Мінкультури, громадськими організаціями про виділення коштів для формування установчого фонду центру. З приводу цього рішення в області розгукалася чималенька «культурна буря». Одні закликали на тому, що центр Полісся збудувати потрібний нині як повітря. Інші — категорично проти створення нової структури. Молдав, у області є науково-методичний центр народної творчості і культурно-освітньої роботи (простіше Будинком творчості), і обласний краєзнавчий музей достатньо зайнятий вивченням Полісся...

Але лише послухаймо учасників культурної суперечки.

Юзеф Нічипорчук, начальник управління культури:

Це не буде структура, що підминуватиме Будинок творчості чи музей. Це буде координаційний центр. Іхати, приміром, одному представницькому музею на село немає рації. Треба працювати комплексно. Зауважити студентів Інституту культури і під керівництвом спеціалістів з Будинку творчості та музею

працювати. Центр Полісся знавства не матиме великого штату...

Чим перспективна ця робота? Тим, що ми зможемо бачити центр Полісся збудувати одержавши матеріальну допомогу з Мінкультури, з Кабінету міністрів, навіть з обласного бюджету...

Антоній Данков, завідувач відділом фольклору в етнографічному Будинку творчості:

Це надбудова над існуючими структурами. Наше? Чи не лише матеріальну зміцнювати Будинком творчості і музею, додати трохи коштів, апаратури? Створення це одного центру, це поєднання до СІД створити, аби щось робити...

Леонід Кешлерський, директор Будинку творчості:

Мені здається, що рішення про створення центру Полісся збудувати об'єднанням у глибокому підході. Це обов'язково

поповнює функції Будинку творчості, поповнює краєзнавчий музей і створює нову структуру, головне жде реалізація фінансування якої — коштів державного бюджету. Через нашу територію об'єднання замикається об'єднання

клуби, а тут хочуть нові «єдині» органи створювати. Немає ніякого змагання там, ніби до цього чого ніхто в області не займався ні фольклором, ні етнографією, ні об'єднанням, ні народним побутом.

Стефанія Українець, завідувач сектором етнографії обласного краєзнавчого музею:

Чи потрібен новий центр, односторонньо сказати важко. Вивчати села, які не вносять з ураженої Центральною зоною, звичайно, потрібно, бо зникнуло безслідно. Але яким має бути пролонований центр? Чи не народиться це одна бюрократична структура, która поховав найкращі ідеї? Це спершу годилося б обговорити в широкому колі зацікавлених і компетентних людей, звачити усі «за» і «проти». Часи келійних рішень минали.

Короткий коментар кореспондентів: У «Полісся» центр Полісся збудувати хочуть: «... створюється за рішенням виконкому з метою відновлення самобутньої історико-культурної спадщини території українського Полісся, вивчення і збереження унікальних пам'яток історії та культури краю, традицій та обра-

дія населення в зоні радіоактивного забруднення».

Щодо озонної пам'ятки історії та культури, то в області, як здається, відповісти на це: «... що традиції і обряди, то тут круяться, але збудувати Будинок творчості та музею. Але в даному разі об'єднання не просто традиції та обряди, а «традиції та обряди» населення в зоні радіоактивного забруднення. Значить! Акуляти? От тільки невідомо, про які радіоактивні обряди йде мова.

Але найголовніше — гроші. Що важливіше: краса чи ковбаса? Грошіми сльозами плачуть існуючі культурні діячі, а ми вже готуємо створити нові. Це, мабуть, у нас в країні, як тільки треба показати якусь діяльність, то відразу обов'язково або номінально створюємо, або нову структуру. Причому це з цього приводу порода одного феодального. Силки вже десятиліття говоримо про необхідність створення для села міні-тракторів, а справа з місця не зрушувати. Тож сатиричними породами: треба негайно створити міні-тракторів, міні-тракторів.

Резонно, звичайно, можуть бути різні. І згодом б почути думки «сторонніх спостерігачів».

Сергій МЕЛЬНИЧУК, Рівне.

Такі знайомі імена

Тринадцять років тому на сцені Київського Паладу спорту виступав ансамбль «Самочайці». А в перших рядках концертної програми з'явилися музиканти, правда, маленькі. Вони не відставали від своїх батьків, організували свій ВІА і співали про кохання і розлуку досить голосно. Солов'яки були Володимир Присяжко і Діма Маликов.

Хіба тоді їх нас ніхто не уловив, що через кілька років батьки стануть продюсерами і менеджерами своїх голостівих синів?

Цим дням Дмитро Маликов уявляв виступав у Києві і подорожував грядучим велику сольну програму.

— Чи зможете з часом таємно уловити про сцену?

Тринадцять років тому нікого уловити вгадати не було. А сьогодні слова «сцена» і «робота» стали для мене синонімами синонімами.

— Де відбувся перший концерт як професіоналів?

На святі газети «Московський комсомолец» у 1983 році. На дев'ять тисяч місць розрахований зал і, анімація. А я, уявляю, жодного разу не виступав перед публікою. Хвилювання стріляли в мене. Проте сприйняв мене добре. З того часу і розпочалися регулярні виступи, гастроли.

— Як батьки сприймали синівське ампліудно по-інформ? Аж не ти є студент Московської консерваторії?

— Мої батьки — музиканти, а я продовжую їхню справу. Ціпаєрада, вони дають мені поради, але завжди це робить делікатно, ніколи не нав'язують.

— Твої найкращі риса як музиканта?

— Лінощі.

— Чи задоволені викладачі консерваторії твоєю грою, Маликов?

— Не знаю. Я пропонував багато занять. На перший погляд — дриблінг, але кожен день для музиканта має серйозне значення. Одні дні пропустив — помітив лише ти сам, два дні — помітив близькі, на третій — помітив ти сам...

— Ти спілкуєшся зі своїми прихильниками студентів Маликова?

— По телефону. Кожен дні секунд — дзвінок. Листи пишуть, і до них часто вітаю теплі, зворушливі. Їм підіймає настроє чечуть. Я обов'язково вітаю, розмовляю. Вгадали до усіх людей ставлюся з великою повагою і несподівано несподівано, зорозуміли.

— Іноді кожному впадає, що я спілкуюся з привілеєваними дітьми

та хлопцями. Це не так. Ніколи не обираю дитину за її родомовид. Мені подобаються інтелектуальні, культурні, освічені співрозмовники з різноманітними інтересами. Звичайно, я уважув, що десь у компанії до мене вживаєшся цікавість, як до весільного генерала, тоді почуваю себе досить незручно.

Діма МАЛІКОВ:

«НІ ЯКОЇ ЕЛІТНОСТІ НЕ ВІДЧУВАЮ»

— Коли ти бачиш дітячку, на що одразу ж звертаєш увагу?

— На очі. Вони — дамує людської доброти.

— Цікаво, які кайти сам любиш ларувати?

— Троянди.

— Ти до речі, справлявеш враження дуже м'якої людиною...

— Мені казати важко уявити, що можу на когось нагнітати. Хоча прийдє час — і треба буде давати бітосторонній відповіді. Проте не хотіла б, щоб через мене хтось напирікотив і страждав. Тому завжди намагався добирати слова, коли висловлююся з будь-якого приводу або даю одику.

— Як ти акрикуєш свої побутові проблеми?

— Так само, як і я.

— І вистає час?

— Ні, тому рік проблем залишається квітеньським.

— На сьогодні ти переможеш багатьох хіт-парада, а це не лише мед. Ти вже виступаєш скштувати, що то за штука — музичне оголошення.

— Наші артисти — люди неспасні. Постійні роз'їзди, недосипання, харчування божа-кеч... Просто, всі ми — люди: працюємо, заробляємо на життя, намагався збалансувати сім'ю. А головне, що працюємо так, як мо-

жимо і відіємо. Тому ніякої елітності я не відчуваю.

— До речі, за роз'їзди. Чому в Києві було відмінене і перенесено твій перший концерт?

— Через погодні умови. Літати прибуло лише через день. І страшно нерував перед виступом. Знаю, що грядучі спланувати свій виступ, приїде на концерт, і співак не довіряв до зазлу. На жаль, це не подвійний випадок.

— Твоя програма називається «Діма Маликов і його друзі — незалежний Українці». І це в той час, коли Москві каже самостійність нічє кістка в горлі.

— На мій погляд, у всій цій історії люди знову об'єдналися у стані країни. Мене, тому краще знати несприятелів, взаємні образи і подумати, як допомогти одне одному. Як давати життя і країні. Адже нас роз'їздиє як тільки в мене об'їзди, нас роз'їздиє. Навіть у різних державах.

— Твоя програма називається «Діма Маликов і його друзі — незалежний Українці». І це в той час, коли Москві каже самостійність нічє кістка в горлі.

— На мій погляд, у всій цій історії люди знову об'єдналися у стані країни. Мене, тому краще знати несприятелів, взаємні образи і подумати, як допомогти одне одному. Як давати життя і країні. Адже нас роз'їздиє як тільки в мене об'їзди, нас роз'їздиє. Навіть у різних державах.

Бесіду вели
Ольга КУНГУРІШЕВА,
Галина МЕДВЕДЕВА.

Фото Галини МЕДВЕДЕВОТ.

них мов, і своєї не відчуженості, і такими ці тіль-
У... чини
... іоша на юнкого створює
П'явнн
... що не
отн сус-
отчува-
Гадано,
ду зами-
цій зав-
цій (за-
зімніні),
... який
... від
... на
... це тіль-
... в русі-
... свого
... легко,
... ва, зо-
... за, за-
... зна-
... тини
... тив
... їх лебе-
... назва-
... мабути
... навіть
... рабом
... свого
... уміа,
... знайде-
... не спра-
... зда-
... тив
... на
... зано-
... вистав

Найітом (1862—1919 рр.), видатним австрійським живописцем, одним з основоположників «сецесіону», свого часу він розповсюджував про це за захопленням. Але не правда полягає в тому, що «сецесіон» Заренного — це мова Ганні Собочко-Шо-стак, і Марії Прямиченко, і Катерини Вілюков, де колір, орнаментовка — то народна пісня, мудра легенда, геній код прашури. На ті «запар-канки» висталя, ще за жит-тя художника, хтось з від-дувачів слухав і не без го-мору записав у книжці від-ки: «А що без Вас робин бі Густав Клімт, Вікторе Івановичу?»

Щогорічна виставка, до речі, перша персональна, роз-кривав своє живописну ці-лість, творчість майстра. Оці-нили його твори й глядачі — це ніколи не було стільки народу на відкритті, відві-дувачі ходили сюди щодня Картина знайшли стежку до серця тих, для кого худож-ник творив.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

На знімку: угорі зліва — художник Віктор Заренний; поручок з його картини.

НОВИМ ЧУМАЦЬКИМ ШЛЯХОМ... ДО СКАРБНИЦЬ СИБІРУ!

НЕОБМЕЖЕНІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ БІЗНЕСМЕНІВ УКРАЇНИ

310001, м. Харків, пр. Гагаріна-4
тел. (0572) 213-419, 219-728(факс), 217-749(факс);
Електронна пошта: 210-555
Телетайп 125172 БЮРО;

УКРАЇНСЬКО-СИБІРСЬКА ІНВЕСТИЦІЙНА КОРПОРАЦІЯ

УКРСИБІНКОР

НВМП «АКВА»

НОВИНКА!

Увага! Вперше у світовій практиці!

Всім, кого цікавить якість питної води!
Унікальні керамічні сотові, сорбційно-коагуляційні фільтри
«АКВА», що не мають аналогів по очищенню питної води!

Керівникам організацій, підприємств громадського харчування, тим, хто бажає застосувати чисту воду для поліпшення якості продовження терміну зберігання харчової продукції, яку ви випускаєте і яка не відрізняється від кращих світових рівнів, не обійтись без фільтрів «АКВА»!

Фільтри розраховані на очищення води об'ємом не менше від 150 м³, окрім того, сотові структури придатні до регенерації.

Пропускна здатність фільтра не обмежена.
Розроблені модулі фільтра «АКВА» можуть застосовуватись як у побутових умовах, так і на дахах, котеджах, у кафе, їдальнях, ресторанах, соціальних, лікувальних та оздоровчих установах, на заводах для приготування пива та безалкогольних напоїв.

Застосовуються в сільському господарстві для краплинного зрошення, зрошення в закритих ґрунтах та для тваринницьких ферм. Всюди, де є водонапірні системи! На сільських, районних, міських та обласних водозаборах.

Вода, пропущена через фільтри «АКВА», поліпшує свої смакові якості, зменшує жорсткість та окислюваність, сприяє виведенню з організму важких металів, форм азоту, пестицидів та продуктів їх метаболізму, радіонуклідів цезію-137 та стронцію-90.

Порівняльна таблиця гідрохімічних показників

Параметри	Водопровідна вода	Водопровідна вода після очищення
Загальна жорсткість, мг вка/л	6,1	5,8
рН	7,4	7,5
Окислюваність, мгО/л	6,9	5,28
Синьцев, мг/л	0,01	не знайдено
Нікель, мг/л	0,008	слід
Кобальт, мг/л	0,012	0,006
Кадмій, мг/л	—	—
Мідь, мг/л	0,004	не знайдено

Цинк, мг/л	0,014	0,002
Залізо, мг/л	0,054	0,016
Мерганець, мг/л	0,074	0,008

ФІЛЬТРИ «АКВА»

Обсяг керамічного сотового фільтра, л — 9
Продуктивність, літр/год. — до 150
Рекомендована добова витрата, л — до 300
Ресурс роботи, м³ — до 200

Спосіб використання керамічних сотових фільтруючих елементів з розвиненою пористою модифікованою поверхнею розробили спільно провідні спеціалісти науково-виробничого МП «АКВА» та інституту «Укродопроєкт».

Проведено токсико-гігієнічну експертизу і зроблено висновок провідними спеціалістами гігієністами Міністерства охорони здоров'я України.

Дозвіл на застосування фільтрів «АКВА» у побуті також погоджено з МОЗ України.

Керамічний сорбційно-коагуляційний фільтр «АКВА» випробовано на очищення водного середовища від стронцію-90 і цезію-137 водопилюючо-охолоджувача (ВО) Чорнобильської АЕС у динамічному режимі роботи.

Вміст стронцію-90 у воді ВО становив (1,1—1,67) × 10⁻¹⁰ Кі/л.

Після очищення на керамічному сорбційно-коагуляційному фільтрі рівень концентрації стронцію-90 у воді зменшився до (2,9—4,6) × 10⁻¹¹ Кі/л.

Рівень очищення води досягнуто в режимі роботи фільтра (див. табл.).

Адреса: 252035, Київ, вул. Урицького, 45. НВМП «АКВА».

Телефон: (044) 245-42-92.

Телефакс: 131574 «Пірс».

Самое современное оборудование:

- компьютеры типа IBM PC AT 286, 386
- модемы, манипуляторы «мышь»
- телефоны, телефаксы
- дискеты и флуперы для них
- принтеры, расходные материалы
- защитные экраны
- лицензионно чистое программное обеспечение по предельно низким ценам!

Тел. в Киеве: 295-06-55.

KINTO

ІНВЕСТИЦІЙНА
КОМПАНІЯ
«KINTO»

пропонує:

комплекс послуг по приватизації державних підприємств через перетворення їх у господарські товариства (акціонерне, з обмеженою відповідальністю, колективне);

— забезпечення пакетом нормативних документів;

— прив'язку пакета до конкретних умов замовника;

— авторський нагляд в разі реєстрації у Фонді державного майна України;

— організація випуску та розміщення акцій.

Контактні телефони в Києві: (044) 296-67-30, 295-73-92.

Гепер працюватимемо на себе

Турнір «Великий приз Санкт-Петербурга» збирає кращого року команди Росії, Казахстану, Норвегії, Санкт-Петербурга і України.

— Що це за українська збірна, яка прийняла бойові хрещення на березі Нем? — запитав анкілового директора Федерації хокею України Володимира ОСИЧУКА.

— Перше, це ще не та команда, про яку мірємо. Це експериментальний колектив, створений спеціально для заїгів на базі наших найкращих клубів — київського «Сокола» і харківського «Динамо». Навчальні збори очолює Василь Фадєєв.

— Хто все ж таки представляє Україну в Петербурзі?

— Буди: воротарі — В'ячеслав (Харків), Брух (Київ); захисники — Алексєєв, Кирик, Санцянян, Полковников, Гунько, Бобровников — (Київ), Буцай, Салєєв, Осадчий (усі — Харків); нападники — Олександр, Фадєєв, Василєнко, Снічков, Плугарський, Валудин, Гортан, — (Київ), Кузнецкий, Савєнко, Васильєв (усі — Київ), Слєпченко, Будєнко, Литвинєнко (усі — Харків).

— Спеціально для цих заїгів кооператив при клубі «Сокол» пошукав красиву жовто-синю форму для збірної.

— Давайте трохи пофантазуємо. Збірна України повинна серйозно виступити на міжнародній арені! — сказав, у чемпіонаті світу за групування С. Чи не виступають у ній чемпіони, які виступають у зарубіжних клубах: Христия, Годінов, Кішкін, Шарєв, Шарєв, Житник, Петров, Чайков, Кошкін, Шаргородський, Малишкін?

— Перш за все зазначу, що доння нас не приймуть до Міжнародної федерації хокею (ІХФ), і мови не може бути про стаціонарне створення збірної. Тільки після здобуття міжнародного громадянства ми візьмемося за цю ро-

боту. І, гадаю, наші громадяни, які мають тимчасову роботу за кордоном, залюбки зголосяться репрезентувати український хокей. Більше того, я чув, що чимало захисників українського походження з клубів НХЛ США і Канади, при наявності подвійного громадянства, прагнуть мати синьо-жовту форму української збірної. Подібно роблять, до речі, італійці, французи, англієти тощо. Участь у чемпіонатах світу, Кубку Канади — великий престиж. А я вірю в те, що український хокей через роки п'яти-шість вийде на широку дорогу.

— Але все, зрозуміло, не замикатиметься лише на національній команді...

— Так, безсумнісно. Якщо все буде парадом, то ми створимо команди С. Чи не виступають у ній чемпіони, які виступають у зарубіжних клубах: Христия, Годінов, Кішкін, Шарєв, Шарєв, Житник, Петров, Чайков, Кошкін, Шаргородський, Малишкін?

— Перш за все зазначу, що доння нас не приймуть до Міжнародної федерації хокею (ІХФ), і мови не може бути про стаціонарне створення збірної. Тільки після здобуття міжнародного громадянства ми візьмемося за цю ро-

Можна грати.

мистинного року в світовій першості дебютуватимуть і дорослі. Все залежатиме від ІХФ — яку форму, який значимість для нас. С. Чи Б. А поки що ми отримали за прошення стартувати в розграти Кубка європейських чемпіонів 1993 року. Тут же документи.

— Коли ж планується наш виступ до ІХФ?

— В травні в Празі пройде конгрес цієї організації. Нам запропонували прийти гідно з необхідними документами.

— Та для цього треба провести власний національний чемпіонат...

— Зрозуміло. Є кілька варіантів. Один з них: ми найсильніші клуби — «Сокол» і «Динамо» (Харків) — гратимуть у чемпіонаті міжнародної хокейної ліги, яка об'єднає команди С. Чи Б. або у відкритому чемпіонаті Росії. Годіновас провистиметься й чемпіонат України, щоб ангажувати учасників Кубка європейських чемпіонів. Їм складатиметься з ан-

щої ліги, куди ввійдуть «Сокол» (Харків), «Динамо» (Харків), ІІІСМ «Сокол»-2 (Київ) і молодіжна збірна України, та другий — «Хімік» (Серодонецьк), «Хімік» (Дніпропетровський), КІП, КІДІФ, «Експатвор» (усі — Київ), команди Нінго. Розподіл (Львівська область), Донецька, Запоріжжя.

— Одне слово, в перспективі і через велику кількість років у нас в Україні може утворитися нова форма елітної ліги.

— Ми прагнутимо до цього. Масово чудовою базу, чимало козаків із північних людей. Тут треба, щоб на місцях власті, спортивні керівники серйозно поставилися до розвитку хокею, який набуває все більшої популярності в світі, приносить чимало матеріальних вигод. Чоловік не зручності, що зводилося до дефіцитів. До речі, є інформація, що Палаш спортматинуть під йогою оподаткування.

— У нас у Києві ми «перевиробничать» хокеїстів. Могли б посланати кваліфікованих майстрів до інших міст. Гепер з'явився можливість працювати не на Росію чи ще якогось там даю, а на себе. У нашого хокею з анкілом на міжнародну арену з'являється нові чудові мотивації...

Віктор БРАМЧИКІН.

... ..

У місті на Неві завершився міжнародний хокейний турнір збірних. Матч за 1—2 місця: Санкт-Петербург — Казахстан — 5:2, за 3—4 — Росія — Україна — 5:2.

Збірна України на попередньому етапі виграє у збірній Норвегії — 6:3, а грає вничію з командами Росії — 3:3 та Санкт-Петербурга — 2:2 і поступилася хокеїстам Казахстану — 1:5.

ГОЛОС України

Газета
Верховної Ради
України

Головний редактор
Сергій
ПРАЙДНО

Редакторів:

Анатолій ГОРЛОВ
територіальний заступник
головного редактора

Олександр БІЛИК
заступник головного редактора

Олександр СЕМЕНОВ
заместитель главного редактора

Ан Уриєв
Володимир
КРАСНОСЕМСКИЙ

отдел, заведующий
административной культурой

Людмила САМОЛЕНКО
заступник головного редактора

СОЛОНСКИЙ
заступник головного редактора

Антоній
СОЛОНСКИЙ
редактор відділу
кореспондентської мережі

Віталій СУДЯ
адміністративний
секретар

Газета виходить
з 1 січня 1994 року.

Засновник —
Верховна Рада України.

Адреса редакції:
252047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОН:
Для довідки —
441-39-61
441-39-46

телефакс —
224-73-54

Відділ реклами —
441-39-44

Редакція розплагає
рукописи, подані в першому
кріпильному машинописі.

Редакція не замиє
поділяє позицію авторів
публікацій.

Залишаємо за собою право
аналізувати нову
і скорочувати
матеріал.

Рукописи не повертаємо.
За точність викладених
фактів відповідальність
несе автор.

Листування з читачами
— тільки на сторінках
газети.

Пересилання скріп у
різні інстанції
редакції не займається.

Заявляється, будь ласка,
безпосередньо до
відповідних органів влади.

Газета виходить
з п'ятниці на п'ятницю
(крім неділей і святкових
днів).

Індекс 60955
Загальний тираж
389,079.

Комітет друку
аналітичний
«Преса України».

224-73-54
проєкт Перемоги, 50.
Зам. 0311073.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Коментар

Десятий турнір чемпіонату у вищій лізі не став винятком. Він був напруженим і безкомпромісним. Якщо в першій підгрупі лідери зберегли свої позиції, то в другій стали певні зміни. Взагалі результати в ній дуже високі. Скажімо, «Прикарпаття», яке посідає перше місце, всього на чотирі очка відстає від динамівців Києва, які на вчорашній день перебували на третью.

Варту було «Металістам»

ШКОЛЬНИКОВ ПОБОЮВАВСЯ НЕДАРЕМНО

програли далі зустрічі на вищій лізі, харків'яни з лідерської позиції стрімко скотились вниз.

Після нещасних матчів у підгрупі «В» турніру таблиця очолює «Волинь», до першої поразки зазнала чернівецька «Буковина». А похоронам Олександрівського «Зорю» —

МАЛС, грі який дає високу оцінку в київському матчі тренер чернівецьких футболістів Юхим Школьников.

Він ще тоді сказав мені, що

чекас адал луганців неприємностей. Так воно і сталося.

Гра в Луганську була дуже напруженою, а інколи переконана й мему дозволено. То і тоді дніпропетровський арбітр В. Голованов чітко поставив порушення «гірничинами». Втім, здавалося, що суперники розбудилися на мить. Але в кінці зустрічі настирні луганці провели гостру атаку, і Короченко забив переможний м'яч.

Після даюч невдач, наразі

«Зорю» МАЛС — «Буковина».

2:1 (1:1); 9000 глядачів. Суддя Б. Голованов (Дніпропетровський). Гол: Севідов (26), Коробченко (87) — у господарів; Будинко (34) у гостей. Порушення — Мариньова і Мустафаса (обидва — «Буковина»).

«Волинь» — СКА. 3:0 (2:0); 5000 глядачів. Суддя В. Стоян (Львівський). Гол: Слуня (27), Зуб (40), Мозолкін (49). Попередньо одеська Єрмакова.

«Нафтовик» — «Металіст». 1:0 (1:0); 3500 глядачів. Суддя В. Шевченко (Київ). Гол: Сукаревич (43, з пенальті).

Волинь 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Будинко 9 3 3 2 1 9 5 11
Дніпро 8 4 2 0 10 5 10
Зорю 9 4 2 3 10 7 10
Нафтовик 9 4 2 0 10 5 10

МАЛС 9 4 1 4 13 11 9
Ильяш 9 3 3 2 12 8 9
Металіст 9 3 4 12 11 9
Прикарпаття 9 1 4 4 1 7 6
СКА 9 1 0 8 3 17 1

«Титан» — «Прикарпаття». 1:0 (1:0); 1200 глядачів. Суддя В. Зяглицький (Донецьк). Гол: Беккерман (12, з пенальті). Порушення: Діряку (Дніпро) і Ватамюка (Прикарпаття).

«Торпедо» — «Орніонореві». 0:1 (0:1); 5000 глядачів. Суддя К. Савінов (Сєвєродонецьк). Гол: Ю. Никифоров (2), Чернух (30, у власні ворота).

13 СУДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

Чемпіонат України з футболу. Вища ліга, дев'ятий тур. Група А.

«Ніва» Вр. — «Металург». 1:1 (0:0); 6500 глядачів. Суддя М. Слуня (Київ). Гол: Соколовський (51) — у господарів; Голованов (71) — у гостей. Попередньо Шкєльєв («Металург»).

«Скала» — «Таврія». 1:1 (1:0); 10000 глядачів. Суддя В. Онуфрєв (Ужгород). Гол: І. Карпенко (20) у господарів; Шевченко (68) — у гостей.

«Шахтар» — «Бєлс». 2:0 (2:0); 2500 глядачів. Суддя С. Тетулін (Київ). Гол: Голубов (11), Попов (19). Порушення: мислєвці Грозєв і Фомєнко.

«Торпедо» — «Орніонореві». 0:1 (0:1); 5000 глядачів. Суддя К. Савінов (Сєвєродонецьк). Гол: Ю. Никифоров (2), Чернух (30, у власні ворота).